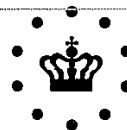

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

10 APR. 2007

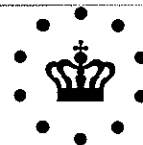
Den Centrale Indlevering
12. cc

Dato: **10 APR. 2007**
Kontor: økonomi- og analyse
J.nr.: 2007/5011-73
Sagsbeh.: ATH
Fil-navn: Ministerbrev 290307

Under henvisning til udvalgets brev af 28. marts 2007 (Alm. Del) følger hermed i 5 eksemplarer besvarelsen af spørgsmål nr. 101.

Rikke Hvilshøj

Heino Jespersen

Dato: 10. april 2007
Kontor: økonomi- og analyse
J.nr.: 2007/5011-73
Sagsbeh.: ATH
Fil-navn: Besvarelse

Besvarelse af spørgsmål nr. 101 stillet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 28. marts 2007 (Alm. del).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes oversende sit talepapir fra samrådet den 27. marts 2007 vedrørende samrådsspørgsmål X (om OECD's kritik af den danske integrationsindsats)."

Svar:

Hermed fremsendes ministerens talepapir fra det åbne samråd den 27. marts 2007 vedrørende samrådsspørgsmål X (om OECD's kritik af den danske integrationsindsats).

Det talte ord gælder.

TALEPAPIR

Dato: 26. marts 2007
Kontor: økonomi- og analyse
J.nr.: 2007/5014-15
Sagsbeh.: ATH
Fil-navn: Talepapir

OECD's rapport "The Labour Market Integration of Immigrants in Denmark"

Målgruppe UUI
Anledning Samråd X
Taletid Ca. 10 minutter
Tid og sted Tirsdag den 27. marts 2007 kl. 15.30

Samrådsspørgsmål X:

"Ministeren bedes i et kommende samråd redegøre for, hvad regeringen agter at gøre på baggrund af OECD's påpegning af, at den danske integrationsindsats har store mangler, og at afstanden i beskæftigelsesraten mellem indvandrere og indfødte danskere er blandt de højeste i OECD bl.a. på grund af manglende netværk i indvandringsmiljøerne, diskrimination, dårligt uddannelsesniveau, manglende anerkendelse af tidligere erhvervede færdigheder og den offentlige sektors manglende evne til at integrere."

Svar:

OECD's rapport om integration på det danske arbejdsmarked har jo fået en del omtale i pressen, og jeg er derfor glad for denne lejlighed til at vende OECD's konklusioner.

OECD påpeger i sin rapport, at forskellen mellem indvandreres og den øvrige befolknings beskæftigelse –

også kaldet "beskæftigelseskløften" – er større end i mange andre lande.

Denne beskæftigelseskløft er velkendt. At den ikke er nogen nyhed, fremgår også af OECD's rapport, der viser, at kløften har eksisteret op gennem 1980erne og 1990erne.

Indvandreres lave beskæftigelse var jo netop en af de væsentligste grunde til, at regeringen fra starten har haft et markant fokus på integration af indvandrere – et markant fokus, der blandt andet kommer til udtryk ved oprettelsen af Integrationsministeriet.

OECD-rapporten er efter min vurdering et veldokumenteret vidnesbyrd om, at integrationen har været utilstrækkelig op gennem 1980erne og 1990erne, og at fortidens synder gør det nødvendigt at sætte ind med en målrettet og helhedsorienteret indsats.

[Positive resultater]

OECD fremhæver da også i sin rapport det positive i, at Danmark har sat integration højt på den politiske dagsorden. OECD skriver, at Danmark investerer flere ressourcer i integration og har en mere helhedsorienteret politik end mange andre lande.

Og OECD skriver også, at man nu kan se positive effekter af de seneste års indsats.

OECD fremhæver bl.a., at det danske introduktionsprogram for nyankomne udlændinge har et meget stærkt arbejdsmarkedsfokus i forhold til andre lande.

Dette har en positiv effekt – OECD's beregninger viser, at der sker nu en hurtigere stigning i indvandreres beskæftigelsesfrekvens de første tre år end der gjorde tidligere (se figur 6 side 30 i OECD-rapporten).

At det går bedre for nyankomne indvandrere er væsentligt at fremhæve, for som OECD skriver, har tidlig arbejdsmarkedsintegration en positiv betydning for indvandreres beskæftigelse også på lang sigt.

OECD fremhæver også det forhold, at flere og flere indvandrerbørn går i daginstitutioner, og at vi i Danmark i det hele taget er gode til at sikre tidlig sprogstimulering af tosprogede børn.

Og så beskriver OECD en lang række af projekter og initiativer, som OECD vurderer positivt – fx:

- projekter, der arbejder med at opbygge netværk som KVINFO's mentornetværk
- projekter, der inddrager sports- og fritidslivet som fx projektet "Fra bænken til banen" i Brøndbys Idrætsforening

- projekter med fokus på indvandrerkvinder som fx projektet ”Mor og barn – regnbuen” i Frederiksberg Kommune

OECD har altså samlet set en ret positiv vurdering af den danske integrationsindsats de seneste år.

[Problemer og udfordringer]

Men det er klart, at OECD ikke tegner et rosenrødt billede af integrationen i Danmark. OECD forholder sig også til, hvilke problemer og barrierer, der eksisterer i Danmark.

OECD forsøger at identificere de mulige årsager til beskæftigelseskløften, som er mere udtalt og har eksisteret i flere år i Danmark end i andre lande.

Beskæftigelseskløften skyldes blandt andet, at Danmark har modtaget mange flygtninge og indvandrere med ringe forudsætninger for at blive integreret på det danske arbejdsmarked.

Herudover peger OECD på en række andre mulige forklaringer:

- manglende netværk blandt indvandrere
- diskrimination
- dårligt uddannelsesniveau

- manglende anerkendelse af indvandrernes kvalifikationer

Jeg er så til samrådet i dag blevet spurgt om, hvad regeringen vil gøre i forhold til disse problemer.

Til det vil jeg sige, at der er tale om problemstillinger, som vi har kendt og arbejdet med i flere år.

OECD gør jo først og fremmest det i deres rapport, at de sammenfatter resultater fra allerede eksisterende undersøgelser og forskning. Der er derfor ikke noget overraskende i de problemer og forklaringer, som OECD peger på.

Men jeg vil gerne i korte træk fortælle, hvad regeringen gør for at håndtere disse udfordringer.

[Netværk]

I forhold til netværk, tyder alt jo på, at sociale netværk kan være afgørende for at finde et arbejde, og at indvandrere ofte mangler disse netværk.

OECD-rapporten nævner KVINFO's mentornetværk, som Integrationsministeriet støtter, og som arbejder målrettet med at bruge personlige netværk til at øge indvandrerkvinders beskæftigelsesmuligheder.

Der er i dag ca. 1.000 indvandrerkvinder, der har en personlig mentor gennem netværket.

En anden oplagt måde at styrke netværk på, er ved at deltage i sportsklubber og det frivillige foreningsliv.

Integrationsministeriet har derfor støttet 76 projekter, der skal forbedre unge nydanskernes deltagelse i idræts- og foreningslivet. Projekterne har givet kontakt til ca. 10.000 børn og unge, og mange er blevet medlemmer af det traditionelle idræts- og foreningsliv.

På boligområdet er der gennem "kvarterløft" og "byer for alle" igangsat mange initiativer, der giver indvandrere muligheder for at indgå i nye sociale netværk – fx gennem arbejdsgrupper om byudvikling, gennem kulturcafeer og kvarterhuse og gennem lokale beskæftigelsesindsatser, fx Jobexpressen i Tåstrupgaard.

I det hele taget handler rigtig mange af de initiativer og projekter, som regeringen sætter i gang eller støtter via puljer, netop om at give etniske minoriteter en chance for at få styrket deres netværk.

[Diskrimination]

I forhold til OECD's pointer om diskrimination synes jeg, vi skal være opmærksomme på, at vi ser betydningen af diskrimination i de rette proportioner.

Undersøgelser og analyser viser, at der er mange andre forklaringer på integrationsproblemerne end diskrimination – bl.a. mangelfulde danskkundskaber og mangel på netværk. Og udviklingen peger på, at færre og færre indvandrere og efterkommere oplever diskrimination – det gælder ifølge Catinéts rundspørge 27 % i 2. halvår 2006 mod 43 % i 2000.

Det er naturligvis stadig for mange, og regeringen er enig med OECD i, at det er vigtigt at bekæmpe diskrimination.

Danmark har et finmasket sæt af regler, der forbyder forskelsbehandling. Derudover har regeringen taget initiativer, der skal være med til at bekæmpe diskrimination og sikre større mangfoldighed på det danske arbejdsmarked.

Regeringen har i år iværksat mangfoldighedsprogrammet. Mangfoldighedsprogrammet skal få flere virksomheder til at ansætte flere etniske minoriteter.

Programmet skal også gøre virksomheder bedre til at udnytte de muligheder, der ligger i at ansætte etniske minoriteter og lede mangfoldige medarbejdergrupper.

Det skal bl.a. ske ved at hente erfaringer og viden fra de virksomheder, der allerede har positive erfaringer med at beskæftige etniske minoriteter.

Udover det, har regeringen igangsat kampagnen "Giv Racismen det røde Kort", der også arbejder med at bekæmpe racisme og diskrimination og øge mangfoldigheden på arbejdspladser.

Og vi har desuden fået afsat 10 mio. kr. over de næste fire år til at bekæmpe racisme og diskrimination – pengene vil gå til konkrete projekter, der kan få støtte fra en pulje.

[Uddannelse]

Vi har jo efterhånden i adskillige undersøgelser og analyser fået dokumenteret, at unge indvandrere og efterkommere desværre generelt klarer sig dårligere i uddannelsessystemet end andre unge.

Regeringens målsætning er, at efterkommerne skal have en dansk uddannelse i samme omfang som andre unge, for vi ved, at uddannelse er en rigtig god investering i fremtiden, også for de unge etniske minoriteter.

Vi har de seneste år arbejdet målrettet for at få flere unge fra de etniske minoriteter til at tage en uddannelse. Vi har bl.a. indført en uddannelsesgaranti for unge ledige og vi har Brug for alle unge kampagnen, som OECD også fremhæver i sin rapport.

Heldigvis er der også flere og flere indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande, der i forhold til tidligere går i gang med en ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse.

Og flere af de etniske unge på de erhvervsfaglige uddannelser får en praktikplads på en almindelig arbejdsplads. I 2003 var 69 % af indvandrerne og efterkommerne i praktik og 31 % i skolepraktik – i 2006 var 86 % i rigtig praktik og 14 % i skolepraktik. I absolutte tal havde knap 4.000 indvandrere og efterkommere en praktikpladsaftale med en virksomhed ved udgangen af 2006, mens antallet ved udgangen af 2003 var knap 3.000.

[Anerkendelse af indvandreres kvalifikationer]

I forhold til anerkendelse af indvandreres kvalifikationer er det selvfølgelig vigtigt, at indvandrere får mest ud af deres kvalifikationer på det danske arbejdsmarked.

Som OECD også beskriver, har vi i 2004 fået oprettet en forsøgsordning med 5 regionale videnscentre for kompetenceafklaring af flygtninge og indvandrere.

Disse videnscentre skal – både over for kommuner, jobcentre og virksomheder – udbrede og systematisere kompetenceafklaring som redskab i den beskæftigelsesrettede integrationsindsats.

Desuden arbejder CIRIUS under Undervisningsministeriet med at vurdere udenlandske uddannelser, og de arbejder målrettet for at udbrede kendskabet til mulighederne for at vurderet en udenlandsk uddannelse.

CIRIUS har bl.a. udarbejdet informationsmateriale og har i 2006 - i samarbejde med de 5 regionale kompetencecentre - gennemført informationsmøder over hele landet for medarbejdere i kommuner, jobcentre og sprogcentre m.fl.

I 2006 gennemførte CIRIUS ca. 1.000 vurderinger af udenlandske uddannelser.

[Offentlige sektor]

I samrådsspørgsmålet til i dag fremgår det, at OECD skulle have skrevet, at den offentlige sektor i Danmark har en ringe evne til at integrere.

Dette bygger efter min opfattelse på en misforståelse, der desværre også har været fremme i medierne.

OECD vurderer faktisk, at integrationen af indvandrere og efterkommere i den danske offentlige sektor er relativt vellykket. (se side 59 i rapporten, sidste afsnit)

Godt nok er indvandrere underrepræsenterede blandt de offentligt ansatte, men denne underrepræsentation er mindre end i andre lande. OECD fremhæver, at Danmark har fokus på opgaven og har opstillet måltal for andelen af etniske minoriteter i den offentlige sektor.

Vi arbejder naturligvis på at få ansat flere etniske minoriteter i den offentlige sektor, blandt andet via særlige integrations- og oplæringsstillinger.

[Afslutning på spørgsmål X]

OECD's rapport giver et godt overblik – den analyserer den danske integration ved at se på udviklingen over et længere tidsperspektiv.

Heldigvis viser rapporten, at der er tegn på en positiv udvikling de seneste år.

Og efter OECD's afslutning på rapporten er der kommet flere nyheder, der vidner om en positiv udvikling.

Jeg vil gerne fremhæve fremgangen i antallet af etniske minoriteter, der får praktikpladser, og de nyeste beskæftigelsestal fra Danmarks Statistik fra sidste uge, der viser en markant stigning i beskæftigelsen fra 2005 til 2006.

Beskæftigelsesfrekvensen for 16-64-årige indvandre- re og efterkommere fra ikke-vestlige lande er steget fra 47 % til godt 50 %, hvilket svarer til ca. 9.500 flere er kommet i arbejde på ét år. Samtidig er arbejdsløs- heden blandt indvandrere og efterkommere fra ikke- vestlige lande også faldet – fra 15 til 12 %.

Jeg er glad for OECD-rapporten, fordi den skaber et solidt grundlag for at sammenligne med indsatser og resultater i andre lande.

Vi har allerede set OECD's analyser af Sverige og Tyskland. Det ser ud til, at Danmark er et skridt læn- gere end Tyskland, når det gælder den helt tidlige ind- sats og sprogstimulering af tosprogede børn, og når det gælder et sammenhængende og arbejdsmarkeds- rettet introduktionsprogram for nyankomne udlændin- ge.

OECD udgav tidligere i år sin "Economic Survey" for Sverige. Denne rapport konkluderer, at integrationen i Sverige kunne blive styrket af at lade sig inspirere af den danske model – OECD fremhæver her Danmarks

fleksible arbejdsmarkedsregler og indsatsen over for ungdomsarbejdsløshed.

Omvendt håber jeg, at Danmark kan blive inspireret af, hvordan man gør i nogle af de andre lande. Jeg ser derfor frem til OECD's kommende sammenligninger mellem landene, hvor den første bog kommer her i juni i år.